

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu wyborczego S.G.
przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej
przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 28 lipca 2020 r.

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 lipca 2020 r. S. G. wniósł protest „przeciwko faktycznemu pozbawieniu konstytucyjnego prawa do zostania wybranym nowym Prezydentem Rzeczypospolitej”, zarzucając „dyskryminacyjne uniemożliwienie wystartowania w wyborach zarządzonych na dzień 28 czerwca 2020 r. takim kandydatom, jak ja, tj. takim, którzy nie mają oparcia w ogólnopolskich strukturach partyjnych, z kilkudziesięcioma tysiącami członków”.

W odpowiedzi na protest Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej wyraził opinię, że nie spełnia on wymogów formalnych przewidzianych dla protestu wyborczego i w związku z tym powinien pozostać bez rozpoznania.

W odpowiedzi na protest Prokurator Generalny wniósł o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Stosownie do art. 82 § 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r., poz. 684 i 1504 oraz z 2020 r., poz. 568; dalej: k.wyb.) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania. Art. 82 § 5 k.wyb. stanowi, że prawo wniesienia protestu przysługuje również przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej i pełnomocnikowi wyborczemu.

Art. 322 § 1 k.wyb. przewiduje, że Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 321. Niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do wniesienia protestu.

S. G. wniósł protest samodzielnie, jako „kandydat na Prezydenta RP” – co wynika nie tylko z treści protestu, ale także z samego sposobu oznaczenia osoby wnoszącego protest – powołując się na naruszenie jego czynnego prawa wyborczego (prawa wybieralności), a nie biernego prawa wyborczego przysługującego mu jako wyborcy. Z treści powołanych powyżej przepisów wynika zaś w sposób jednoznaczny, że prawo wniesienia protestu przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej przysługuje jedynie wyborcy (art. 82 § 4 k.wyb.), przewodniczącemu właściwej komisji wyborczej oraz pełnomocnikowi wyborczemu (art. 82 § 5 k.wyb.).

Zważywszy zatem, że w sytuacji, gdy protest odnosi się do naruszeń związanych z wykonywaniem czynnego prawa wyborczego kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej, legitymacja do jego wniesienia, zgodnie z art. 82 § 5 k.wyb., przysługuje wyłącznie pełnomocnikowi wyborczemu, stwierdzić należy,

iż rozpoznawany protest został wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną i jako taki winien zostać pozostawiony bez dalszego biegu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 322 § 1 k.wyb., orzekł jak w sentencji postanowienia.